

בש"פ 886/14 - חיים ארבל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 886/14

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

המבקש: חיים ארבל

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון
תשובת המשיבה מיום 17.2.2014
תגובת המבקש מיום 4.3.2014 לתשובת המשיבה

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד ג'ואי אש

החלטה

1. המבקש סבור כי ראוי להעביר את הדיון בהליך הפלילי המתנהל נגדו מבית משפט השלום בתל-אביב-יפו למחוז שיפוט אחר. זאת כיוון שלטענתו אחד המתלוננים בתיק נוהג להופיע לפני בית משפט השלום בתל-אביב-יפו כטוען מעצרים, לעתים במעמד צד אחד, וכן כיוון שלטענתו מתלוננת נוספת הייתה מועסקת בעבר כמזכירת נשיא בית משפט השלום בתל-אביב-יפו.

2. המשיבה מצידה סבורה כי הבקשה לוקה בשיהוי ניכר, שכן כתב האישום נגד המבקש הוגש ביום 6.7.2011.

עמוד 1

וההוכחות החלו להישמע ביום 29.9.2013. עוד טוענת המשיבה כי מי שנזכר בבקשה כמתלונן המופיע כטוען מעצרים הינו למעשה עד תביעה (להלן - העד), וכי אין בהיכרות מקצועית גרידא בין בית המשפט לבין עד כדי להקים עילה להעברת מקום הדיון. עוד הביאה המשיבה את דבריו של בית משפט השלום בהחלטה מיום 5.2.2014, לפיהם היכרותו עם העד היא מקצועית בלבד, ואילו המתלוננת הנוספת הנזכרת בבקשה אינה מוכרת לו ולא ידוע לו אם נשאה בתפקיד כלשהו בבית המשפט.

3. יוער, כי בטיעונים שעלו מפי הצדדים הובאו טענות שונות באשר להתנהלותו הדיונית של המבקש, באשר לתיפקודו של סניגורו הראשון ובאשר להחלטת בית משפט השלום להתחיל את שמיעת ההוכחות ללא נוכחות המבקש. לא ראיתי להתייחס לטענות אלה, שאינן דרושות לצורך ההכרעה במקרה זה. כמו כן לא ראיתי להכריע בשאלה אם העד הוא גם אחד המתלוננים בתיק, שכן אין מחלוקת ממשית באשר לעובדה שמדובר בעד תביעה, בעל קירבה משפחתית למתלוננת האחרת ולנפגע (לפי כתב האישום).

4. דין הבקשה להידחות ולו מחמת השיהוי שבו היא לוקה. המבקש טוען כי השיהוי נובע מכך שהתקיים משא ומתן בין הצדדים לחזרת המשיבה מכתב האישום, ולאחר שהסדר זה לא יצא אל הפועל, החלה שמיעת ההוכחות בתיק בהיעדרו. כן טוען המבקש כי בא כוחו דאז לא ידע אותו באשר למועד הדיון. אלא שעיון בהחלטה מיום 31.1.2013 (אשר מופיעה במערכת נט-המשפט ולא צורפה לבקשה, בניגוד להנחיות נשיאת בית המשפט העליון לעניין בקשות להעברת מקום דיון) מעלה כי מועד ישיבת ההוכחות נקבע בנוכחות המבקש וזה אף הוזהר כי בית המשפט מוסמך לדון אותו בהיעדרו. עוד עולה מההחלטה האמורה כי כבר באותו מועד התברר כי אין בין הצדדים הסכמה על הסדר טיעון.

5. למעלה מן הצורך יוער כי לא ראיתי ממש גם בבקשה לגופה. אף שלא הוברר אם המתלוננת עבדה בעבר בבית משפט השלום בתל-אביב-יפו, אין חולק כי היא אינה עובדת שם היום וכי אין לשופטת היושבת בדיון כל היכרות עימה. באשר לעד, כבר נקבע כי הופעתו של עורך-דין, ואפילו באופן תדיר, לפני בית משפט מסוים, אינה מבססת חשש כי כלל שופטי בית המשפט לא יוכלו לדון בהליך (ראו למשל בש"פ 3496/07 אשכנזי נ' מדינת ישראל (10.6.2007)). לא ראיתי הצדקה להבחין לעניין זה בין עורך דין לבין מי שמופיע כטוען מעצרים.

6. התוצאה היא כי הבקשה נדחית. המבקש ינמק בכתב עד ליום 19.3.2014 מדוע לא יישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה.

ניתנה היום, י' באדר ב' התשע"ד (12.3.2014).

ה נ ש י א